

Բասիլայել Պատկանյան

Մայրաքաղաքում կրթած հայ երիտասարդ

Շուշա՛ն, շուտով դենքրդ ծածկե՛, ձյուն դու թվի՛ր մըրոտած.

Տե՛ս, սիգաճեմ ման է գալիս հայ աղջիկը մեր կրթած.

Վարդի գույնը уж не в моде: то-ли дело бледный лик!

Այստեղու՛մը бледный են դիփ հա՛ն աղջկու՛նք, հա՛ն կնանիք:

Ի՞նչ է գաղտնի՛ն бледныйության, այդ հայտնի չէ՛ ոչ ոքին:

Միայն կասեն, որ շատուց է կավիճն ունի բարձր գին:

Առավոտ է, մեր աղջիկը հայլիից շի հեռանում,

Նորա ծընողք այսօր ճաշի ցարդեւ են ըսպասում.

Գարդեւ է, լա՛վ միտք արեք, Հայ չէ՛ անշնորհ ու տրգետ,

Գարդեւ է՛ փայլուն շորով, ուսին դրած эполет.

Տուն կըմտնի, գըլուխ կըտա այնպե՛ս սիրուն, շնորհաշուք,

Որ մեր կրթած հայ աղջկա սիրտը կանեն тук-тук-тук!

Էնդուր համար նա հայլիից օրն ի բուն շի պուկ գալի,

Գարդեւ-ին դուր շի գալը խիստ է նորանը ըզգալի:

Ո՛չ լոկ դենքրով պիտի դուր գա, այլ և անուշ խոսքերով,

Ինչպե՛ս, ի՞նչ կերպ, դուք կը հարցնեք, այդ էլ չըզիտեն ոչով:

Բարձի տակը պահած ունի նա George Sande–ի roman-ը

Գիշերները մորից թաքուն կարդում է մինչ չորս ժամը.

Անհատական այդ աղբյուրից նա քամում է անդադար

Միրո զգացմունք, սիրո խոսքեր կանանց սրբոսին մըխիթար:
Նա գրտավ յուր идеал-ը, այսօր ճաշին կըտեսնե
Նա յուր անտես սիրահարին, ում որ սիրտը տվել է:
Հայո՛ց աղջիկ, Հայո՛ց աղջիկ, գնա՛ առաջ, մի վախիլ,
Бледный դենքըդ, շինծու խոսքըդ ովի՞ն ասես չեն խաբիլ:

Гвардеец-ին դուր չես գալի, ի՞նչ ավստասանք, ի՞նչ վնաս,
Քեզ սիրահար гусар, улан, артиллерист կունենաս:
Դու փո՛րձ փորձե նորից դուր դալ, անույշ ժպտա՛ ու խոսե՛,
Քրսանմեկըդ արդեն մոտ է, տե՛ս, առաջիդ մեծ փոս է:
Բայց մի՛ թողնիլ դու George Sande-ին, идеал-իդ մի՛ ուրանալ.

Թե ոչ ջահիլ, գոնե ծերուկ կառնե քեզ ռուս генерал.
Բայց զգուշացի՛ր դու հայերից, գին չեն դնիլ, չեն սիրիլ
Քեզ, ինչպես դու ցանկանում ես. դու քեզ Հային մի՛ մատնիլ:
Փորձ փորձեցիր ու դուր չեկար ո՛չ улан-ին, гусар-ին,
Քրսանհինգըդ մոտենում է. Հա՛յ աղջիկ, վա՛յ քու հալին:

Հայո՛ց աղջիկ, Հայո՛ց աղջիկ, գնա՛ առաջ, մի՛ վախիլ,
Бледный դենքըդ, սիրուն խոսքըդ ովի՞ն ասես չեն խաբիլ:
Տարիներըդ ակոս ձրգեց քու շնորհալի երեսին,
Վընաս չի կա, подруг-ներդ դորա համար ճար ունին.
Երբ որ տանն ես՝ մի՛ հրամայիլ տըղոց քեզի մոտենալ,

Դուրս գնալիս՝ лик-իդ ձրգե՛ դու կրկնածալ հաստ вуаль
Հարցնողներից ուշի-ուշով ծածկե՛ տարիդ ծընընդյան,
Ու ամենին հավատացո՛ւր, որ տասնութ ես տարեկան: